

Nunca será morte

Cando a Memoria cese, se é que cede
ao repenique das baiuras, nunca
será morte para a Vida de nós,
que somos músicos en pedra e gloria
coma no Pórtico do Mestre argina:
aquelas voces de organistrum e arpa
a se pousar no claustro de oliveiras.
Rexos corpos de fragancia e apelidos
sodes cando abeiramos coma aquí
aquela nosa casa das benvidas.

Estamos dentro e todo é pan, sabor
da Terra que vos garda en temperanza,
coma soñar das aves, mia senhor,
no mar alzadas:

Amigas e Amigos.

Xosé Vázquez Pintor

Agolada, 13 de agosto 2008